

Sygn. akt VI GC 466/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Syndyka masy upadłości (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R.**

przeciwko: **(...) -S Spółce z o.o. w K.**

o zapłatę

na skutek skargi pozwanego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI GC 46/10

I. **oddala** skargę,

II. **zasądza** od pozwanego (...) -S Spółki z o.o. w K. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. reprezentowanej przez Syndyka masy upadłości kwotę 16.217 zł (szesnaście tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 466/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 marca 2015r.

W dniu 28 stycznia 2012r. (data stempla pocztowego k. 73) pozwany (...) - S Spółka z o. o. w K. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem wydanym przez tutejszy Sąd w sprawie pod sygnaturą VI GC 46/10.

W uzasadnieniu pisma skarżący podniósł, że skargę wnosi w oparciu o podstawy nieważności postępowania wskazane w art. 401 pkt. 2 kpc tj. brak zdolności procesowej po stronie pozwanego oraz brak należytej reprezentacji strony pozwanej w postępowaniu w sprawie VI GC 46/10.

Dalej skarżący argumentował, że w trakcie postępowania w sprawie VI GC 46/10 pozwana spółka była reprezentowana przez prezesa zarządu W. H. (1), który udzielił pełnomocnictwa procesowego pracownikowi W. L. (1). Pozwany naprowadzał, że zgodnie z przepisami kodeksu spółek handlowych, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu. W. H. (1) został powołany w akcie założycielskim pozwanej spółki, którego ważność powołania została zakwestionowana przez Sąd w sprawie VI GC 46/10. Zdaniem skarżącego powyższe oznacza, że niezależnie od tego na jak długo W. H. (1) został powołany w akcie założycielskim,

jego mandat wygasł z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu, bowiem umowa spółki nie zawierała w tej materii odmiennych postanowień. Zdaniem skarżącego powyższe oznacza, że mandat W. H. (1) wygasł w dniu 9 marca 2005r. W tym dniu bowiem zostało złożone sprawozdanie finansowe spółki za pierwszy pełny rok obrotowy.

Reasumując pozwany podkreślił, że mandat W. H. (1) wygasł na kilka lat przed rozpoczęciem postępowania, którego wznowienia się domaga. Od tego czasu W. H. (1) nie był ponownie nigdy powoływany w skład zarządu spółki Euro-S, pomimo, że był on wymieniony w KRS jako jej członek. Spółka nie miała zatem organu, który mógłby ją reprezentować w procesie. Dopiero w dniu 28 października 2011r. zostało zwołane Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki, podczas którego W. H. (1) złożył oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji prezesa zarządu oraz podjęta została uchwała o powołaniu nowego prezesa zarządu w osobie Ł. S..

W oparciu o powyższe pozwany wniósł o uwzględnienie skargi i zmianę zaskarżonego wyroku. Wyrokowi zarzucił zarówno naruszenie przepisów prawa materialnego jak i prawa procesowego, a to:

1. naruszenie prawa materialnego tj.:

- przepisu art. 227 § 1 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji w której zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym winien być on zastosowany (błędna subsumpcja),

- przepisu art. 228 pkt 3 k.s.h. poprzez jego błędną wykładnię,

- przepisu art. 17 § 1 k.s.h. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, kiedy przepis ten zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym nie mógł być zastosowany (błędna subsumpcja),

- przepisu art. 78 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym winien być zastosowany,

- przepisu art. 252 § 1 – 3 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym winien być zastosowany (błędna subsumpcja) oraz błędną wykładnię,

- przepisu art. 167 § 1 pkt 3 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym winien być zastosowany (błędna subsumpcja),

- naruszenie przepisu art. 55¹ k.c. poprzez jego błędną wykładnię,

2. Naruszenie prawa procesowego tj.:

- przepisu art. 189 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, kiedy przepis ten zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym nie mógł być zastosowany (błędna subsumpcja),

- przepisu art. 233 k.p.c. poprzez sprzeczność ustaleń sądu w zakresie niepodjęcia uchwały wspólników powodowej spółki oraz zbycia przedsiębiorstwa powodowej spółki z zebraniem materiałem dowodowym na skutek przekroczenia swobodnej oceny dowodów, a także poprzez nierozpatrzenie całości materiału dowodowego,

- naruszenie przepisu art. 245 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zgodnie z ustalonym przez sąd stanem faktycznym winien być on zastosowany (błędna subsumpcja).

Pismem procesowym z dnia 3 września 2012r. (data stempla pocztowego k. 211) Syndyk Masy Upadłości (...) Spółki z o.o. w R. poinformował, że postanowieniem z dnia 25 października 2011r. została ogłoszona upadłość likwidacyjna powoda. Sprawa zaś, której wznowienia postępowania żąda pozwany, dotyczy majątku masy upadłości.

Pismem procesowym z dnia 5 listopada 2012r. (k. 222) Syndyk Masy Upadłości oświadczył, że wstępuje do niniejszego postępowania.

W dniu 27 listopada 2012r. (data stempla pocztowego k. 241) Syndyk masy upadłości powodowej Spółki wniósł odpowiedź na skargę, domagając się jej odrzucenia ewentualnie oddalenia oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego powód naprowadzał, że W. H. (1) od dnia 7 marca 2002r. tj. od dnia wpisania spółki do KRS do dnia wykreślenia będącego skutkiem złożenia oświadczenia o rezygnacji – figurował jako Prezes Zarządu Spółki. Zdaniem powoda mandat W. H. (1) wygasł dopiero w dniu 28 października 2011r., a nie na kilka lat przed wszczęciem postępowania. Wynika to z faktu, że w umowie spółki określono, iż rokiem obrotowym jest pełny rok kalendarzowy, czyli pierwszy rok obrotowy przypadał od 1 stycznia 2002r. do 31 grudnia 2002r. Z odpisu KRS wynika, że sprawozdania finansowe były składane za okresy: od 02.2002 do 31.12.2002r.; od 01.01.2003r. do 31.12.2003r.; od 01.01.2004r. do 31.12.2004r. Odpis ten potwierdza, że nie zapadła uchwała wspólników zatwierdzająca sprawozdanie finansowe za 2002r., a zatem mandat W. H. (1) nie wygasł.

Reasumując powód wskazał, że pozwany miał organ, który mógł go właściwie reprezentować przez cały okres postępowania.

Ponadto powód zarzucił, że pozwany nie może tłumaczyć się nieznajomością prawa. Od zarządu spółek wymaga się wiedzy dotyczącej zasad funkcjonowania spółek, zaś kodeks spółek handlowych jest w tym zakresie podstawowym aktem prawnym. Nie do przyjęcia jest więc tłumaczenie się nieświadomością regulacji prawnych w zakresie funkcjonowania zarządu. Powód zwrócił także uwagę na to, że W. H. (1) był większościowym wspólnikiem pozwanego więc wyłącznie sam decydował o składzie osobowym zarządu. W. H. (1) przez cały czas funkcjonował, jako członek zarządu wpisany do KRS. Dlatego nie może być uznane za nieważne postępowanie sądowe jeżeli spółka kapitałowa będąca stroną w tym postępowaniu jest przez cały jego czas trwania, aż do prawomocnego wydania wyroku, reprezentowana przez zarząd wpisany do rejestru przedsiębiorców KRS, a domniemanie prawdziwości wynikające z treści rejestru nie było podważane ani nie zostało wzruszone. W ocenie powoda uwzględnienie skargi w tym stanie faktycznym byłoby przyczyną do nadużywania tej instytucji.

W dalszej części uzasadnienia powód odniósł się do zarzutów merytorycznych i formalnych pozwanego jakie ten zgłosił do wydanego w sprawie VI GC 46/10 wyroku. Powód zakwestionował jakoby Sąd Okręgowy bez podstawy prawnej przyjął, że przedmiotem transakcji było przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. ponieważ okoliczność tą potwierdza treść umowy spółki z o.o. (...) z dnia 15.09.2000r. gdyż podstawową działalnością gospodarczą jaką prowadziła ta spółka był wynajem lokali. Wynajem ten dotyczył nieruchomości – lokali użytkowych położonych w budynku przy Al. (...) w R.. Pozwany w żaden sposób nie wykazuje, że powód mógł prowadzić wynajem jako właściciel innych nieruchomości, albo że prowadził inny rodzaj działalności. Pozwany miał natomiast wiedzę, że (...) nie wykonywała żadnej innej działalności i była spółką martwą. Mimo to uprzednio nie została podjęta uchwała o zbyciu przedsiębiorstwa (art. 228 pkt 3 ksh). Wbrew stanowisku pozwanego podjęcie uchwały poza zgromadzeniem wspólników (art. 27 § 2 k.s.h.) było wykluczone w świetle § 15 pkt 8 i 10 umowy spółki (...) z dnia 15.09.2000r. Uchwała z dnia 11.02.2001r. dotyczyła wyrażenia zgody na przystąpienie do innej spółki oraz wniesienia do niej lokali (a więc zbycia nieruchomości) i z tych względów nie mogła być podjęta pisemnie. W konsekwencji prawidłowo przyjął Sąd Okręgowy, że wspólnicy powodowej spółki nie podjęli uchwały wyrażającej zgodę na zbycie własności spornych lokali, bo dokument zatytułowany uchwała Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. został jedynie przedstawiony do podpisania J. S. i Panu S. w dniu 12.12.2001r. Dokumentu tego brak jest w dokumentacji powodowej spółki, a protokół z dnia 10.12.2001r. z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników nie zawiera wymaganej zgody na przeniesienie przedmiotowych nieruchomości na rzecz (...) -S Sp. z o.o. w S., gdyż zgromadzenie to dotyczyło (...) spółki (...), a nie (...) Sp. z o.o. Są to dwa odrębne podmioty. Z tych względów umowa przeniesienia własności spornych lokali aktem notarialnym z dnia 15.02.2002r. Rep.A nr (...) jest nieważna. Wbrew stanowisku pozwanego powodowi przysługiwało powództwo na podstawie art. 189 k.p.c. o ustalenie nieważności umowy, aby wyeliminować ją z obrotu prawnego z takim skutkiem jakby nie została ona wcale zawarta. Interes prawny w wytoczeniu tego powództwa został więc wykazany. Pozwany w skardze o wznowienie postępowania przedstawił jedynie własną interpretację dokumentu zatytułowanego Uchwała Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników

Przedsiębiorstwa (...), nie biorąc pod uwagę pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie oraz zeznań świadka J. S..

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 20 maja 2013r. oddalił przedmiotową skargę (k. 299).

Sąd Apelacyjny w R. wyrokiem z dnia 28 listopada 2013r. sygn. akt I ACa 420/13 uchylił powyższy wyrok tutejszego Sądu i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego wskazując na konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie i w dalszej kolejności rozważenia zasadności skargi oraz stanowisk stron (k. 405).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 grudnia 2001r., pomiędzy (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz W. H. (1), aktem notarialnym Rep.A (...), zawarta została umowa spółki (...) S Sp. z o.o., kolejno prostowana i zmieniana aktami notarialnymi z dnia: 11 stycznia 2002r. (Rep.A (...)), 4 lutego 2002r. (Rep.A (...)), 5 lutego 2002r. (Rep.A (...)), 15 lutego 2002r. (Rep.A (...)), 27 marca 2002r. (Rep.A (...)), 14 maja 2002 (Rep.A (...)), 2 listopada 2009r. (Rep.A (...)) – k. 24 – 64.

W umowie spółki (...) zawarto następujące uregulowania:

- w § 11 - rokiem obrotowym spółki jest rok kalendarzowy,
- w § 14 odnośnie organów spółki nie określono czasu na jaki zarząd spółki jest powoływany (brak określenia kadencji),
- w § 23 - akt umowy spółki stanowi jednocześnie protokół z pierwszego Zgromadzenia Wspólników, na którym powołany został jednoosobowy zarząd w osobie W. H. (1).

Powyższe uregulowania nie zostały zmienione.

Na podstawie pełnego odpisu z KRS Spółki (...) ustalono, że w dniu 13 kwietnia 2005r. wpisano do KRS wzmiankę o złożeniu w dniu 9 marca 2005r. sprawozdań finansowych spółki za lata 1 lutego – 31 grudnia 2002r. i 1 stycznia - 31 grudnia 2003r. wraz z uchwałami o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych (dział 3 rubr.2 pkt 1 i 2 , wpis nr 3-k. 420).

W procesie w sprawie VI GC 46/10 przedmiotem rozstrzygnięcia była okoliczność ważności wyboru na członka zarządu pozwanej spółki (...) w oparciu o treść § 23 umowy spółki. Twierdzenie o nieważności wyboru powód zawarł w pozwie wskazując na brak odbycia pierwszego zgromadzenia wspólników i formalnego głosowania nad powołaniem W. H. (1) na prezesa zarządu Euro-S (pozew k. 8, pismo procesowe datowane na 17.05.2010r. k. 824 akt sprawy VI GC 46/10). Pozwany w odpowiedzi na pozew zakwestionował stanowisko powoda o nieważności wyboru W. H. (1) na prezesa zarządu. Następnie działając w tej sprawie w dalszym ciągu przez prezesa zarządu W. H. pozwany (...) -S Sp. z o.o. twierdził, że W. H. (1) jest pełnoprawnym członkiem zarządu, co potwierdza wpis w KRS, aktualny przez cały tok procesu (odpowiedź na pozew k. 787-788/IV, odpis z KRS pozwanego k. 749 akt sprawy VI GC 46/10). W. H. (1), jako prezes zarządu pozwanego udzielił w tej sprawie pełnomocnictwa do działania za spółkę pełnomocnikowi – pracownikowi W. L. (2). W toku tego procesu nie kwestionowano uprawnień do działania w imieniu pozwanego wpisanego do KRS członka zarządu W. H., poprzestając na wpisie w KRS odnośnie prawa w/w do reprezentowania tej Spółki.

Na podstawie tekstu jednolitego umowy spółki (...) ustalono, że W. H. (1) był wspólnikiem większościowym tej spółki, mając 55 udziałów na 100 (§ 7 i 8 tekstu jednolitego umowy Spółki k. 66-67).

W. H. (1) jako świadek zeznał, że w czasie, gdy pełnił on funkcję prezesa zarządu Spółce E. S. nie podejmowano kolejnych uchwał o powołaniu go do zarządu.

W dnia 28 października 2011r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) -S Sp. z o.o. W. H. (1) złożył oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu w tej Spółce i w tym dniu powołano w skład zarządu Ł. S. (protokół k. 69-71).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie w/w dowodów.

Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z całości akt rejestrowych Spółki (...), bo akta to zbiór dokumentów więc z akt sprawy dowodu się nie prowadzi. Ponadto ten wniosek dowodowy został złożony na okoliczność negatywną (nie składania dokumentów świadczących o powołaniu W. H. do zarządu w inny sposób, niż poprzez powołanie w kacie założycielskim), a dowodów na okoliczność negatywną, co do zasady nie prowadzi się. Istnieje także przeszkoda formalna uniemożliwiająca przeprowadzenie tego dowodu. Zgodnie z § 153 ust.2 regulaminu urzędowania sądów powszechnych obowiązuje zakaz wnoszenia akt rejestrowych poza miejsce ich przechowywania. Sąd Okręgowy nie miał więc podstaw do zwrócenia się do właściwego Sądu Rejestrowego o udostępnienie tych akt, a Sąd Rejestrowy i tak nie mógł udzielić ich do wglądu. Natomiast pozwany ma dostęp do dokumentów zgromadzonych w aktach rejestrowych więc złożone dokumenty (uchwały zgromadzeń wspólników o zatwierdzeniu sprawozdań) mógł przedłożyć po uzyskaniu ich odpisów. Natomiast fakt nie podejmowania uchwał o powoływaniu W. H. (1) na kolejne okresy pozwany wykazywał dowodem z przesłuchania wyżej wymienionego.

Sąd pominął także dowód z przesłuchania stron na podstawie art. 299 kpc, mając na względzie, że jest to dowód posiłkowy, przeprowadzany w sytuacji, gdy w braku innych dowodów pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie istotne okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wykazane za pomocą innych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga pozwanego o wznowienie postępowania w sprawie VI GC 46/10 nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy rozważyć, czy w zaistniałych okolicznościach faktycznych pozwany może skutecznie podnosić brak zdolności procesowej i brak należytej reprezentacji w tej sprawie (art. 401 pkt 2 kpc).

Zgodnie z art. 401 pkt 2 kpc można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe.

Oceniając więc czy w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki z 401 pkt 2 kpc stwierdzić należało brak podstaw dla potwierdzenia niniejszego.

Przy skardze, w której nieważność została oparta na braku zdolności procesowej strony, ze względu na brak zarządu spółki lub nienależytej reprezentacji strony, w pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć, którą z tych przesłanek wyczerpują okoliczności podniesione w skardze. Kwalifikacja ta należy do sądu, a nie do skarżącego. W obecnym stanie prawnym brak zdolności procesowej może stanowić podstawę wznowienia postępowania, jeżeli strona działała w procesie samodzielnie, a nie przez pełnomocnika, zaś wypadek, w którym za stronę nie mającą zdolności procesowej działał pełnomocnik, a on był z tego względu nienależycie umocowany podpada pod przesłankę nieważności z powodu nienależytej reprezentacji (por. postanowienie SN z dnia 28.08.2008r., III CZP 22/08, Lex 1942187 oraz uchwała SN z dnia 8.07.2008r., III CZP 118/08, OSNC 2009/6/76).

W przedmiotowej sprawie mamy więc do czynienia z drugą sytuacją, albowiem pozwany w całym postępowaniu VI GC 46/10 był reprezentowany przez pełnomocnika będącego pracownikiem spółki, a to W. L. (2).

Przede wszystkim należy podnieść, że w postępowaniu VI GC 46/10 żadna ze stron postępowania nie powołała się na brak należytej reprezentacji strony pozwanej. Ani powód, ani pozwany nie podnosili zarzutu, że w tym konkretnym postępowaniu pozwany nie posiada organów mogących reprezentować pozwaną Spółkę, a tym samym, że udzielone W. L. (2) pełnomocnictwo jest nieprawidłowe. Wręcz przeciwnie zarzuty merytoryczne dotyczące pełnienia funkcji prezesa zarządu przez W. H. (1) i ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy w tym zakresie, dotyczyły okresu wcześniejszego (sprzed wytoczenia powództwa – chodziło o zawarcie umów w okresie od 2002-2006). Pozwany wnosząc zaś odpowiedź na pozew dołączył do akt sprawy oryginał udzielonego pełnomocnictwa oraz aktualny i pełny odpis z KRS Spółki (...), z którego jednoznacznie wynikało, że zarząd pozwanej spółki na ten konkretny czas jest jednoosobowy i spółkę reprezentuje W. H. (1), jako prezes jednoosobowego zarządu ujawniony w rejestrze. Co więcej pozwany podkreślał, że W. H. (1) był prawidłowo powołany do zarządu (to odnośnie przeciwnych twierdzeń powoda) i przez cały czas jest członkiem zarządu, co potwierdzać ma wpis do KRS w tym przedmiocie, co w ocenie Sądu Okręgowego ma podstawowe znaczenie dla ustalenia prawidłowości reprezentacji pozwanej spółki.

Przedstawione w skardze okoliczności faktyczne wskazują na to, że istotnie uregulowania w umowie spółki odnośnie zarządu pozwanej spółki wskazują na to, że przy braku określenia kadencji zarządu mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie za pierwszy pełny rok obrotowy pełnienia funkcji zarządu (art. 202 § 1 ksh w zw. z § 11 i 14 umowy spółki). Niewątpliwie też organy spółki nie wywiązywały się należycie ze swoich obowiązków, bo sprawozdania za okres 1.02 - 31.12.2002r. i 1.01.-31.12.2003r. nie były zgodnie z art. 231§ 1 i 2 ksh zatwierdzane w ustawowych terminach przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników. Na podstawie pełnego odpisu z KRS pozwanego uznać należy, że nastąpiło to dopiero w 2005r., kiedy to w dniu 9 marca 2005r. złożono sprawozdania wraz z uchwałami o ich zatwierdzeniu. Chociaż formalnie zgodnie z art. 202 § 1 ksh mandat członka zarządu wygasł zastanowić się należy czy w obliczu dalszych okoliczności sprawy pozwany może skutecznie podnosić nieważność postępowania w procesie VI GC 46/10 na skutek braku prawidłowej reprezentacji. Materiał dowodowy wskazuje na to, że W. H. (1) aż do dnia 28 października 2011r., kiedy to złożył oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu tej spółki, przez cały czas faktycznie sprawował funkcję członka zarządu i powołując się na wpis w KRS przekonywał o płynącym stąd domniemaniu, że jest do tego uprawniony, zgromadzenie wspólników nie powołało nikogo nowego do zarządu, W. H. (1) podpisywał dokumenty w imieniu Spółki, zawierał umowy (vide akt notarialny z dnia 24.06.2005r. Rep.A (...), akt notarialny z dnia 24.09.2006r. Rep.A (...)), występował czynnie w procesie VI GC 46/10 i innych sprawach (np. sprawa prowadzona pod sygn. akt VI 1/09), co Sądowi Okręgowemu jest wiadome z urzędu. Zgodzić się należy z powodem, że zarząd spółki nie może skutecznie bronić się nieznaną jakością prawa i wywozić z tego dla siebie korzystnych skutków (w tym przypadku żądać wznowienia prawomocnie zakończonych procesu).

W tym miejscu należy dodać, że zgodnie z art. 67 § 1 kpc osoba prawna działa w procesie przez swoje organy, a o tym który organ jest do tego uprawniony decydują przepisy ustawy regulującej działanie osoby prawnej oraz postanowienia opartego na ustawie statutu (art. 38 kc). Pozwany, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością działa poprzez zarząd. Zarząd ten powinien być ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym i zgodnie z art. 17 ustawy o KRS domniemywa się, że wpis określonych osób jako członków zarządu jest prawdziwy. Domniemanie to jest wzruszalne i może być obalone przez wykazanie, że osoba wpisana do KRS jako członek zarządu w rzeczywistości nim nie jest. Wpis taki ma charakter deklaratoryjny.

Niejednokrotnie wskazywano w orzecznictwie, że zarzut braku należytej reprezentacji powinien być zgłoszony w sposób formalny i zawierający odpowiednie uzasadnienie. Przede wszystkim faktyczne i prawne. Takiego zarzutu w postępowaniu, którego wznowienia skarżący żąda, nie było. Uwagę wręcz zwraca, że (mimo sporu co do prawidłowości powołania W. H. w skład zarządu) przede wszystkim niekwestionowanie przez strony prawidłowej reprezentacji pozwanego przez cały okres trwania procesu oraz nie podważanie podstawy domniemania płynącego z treści wpisu zarządu spółki pozwanej w rejestrze KRS. Zarząd był ujawniony w KRS i przez cały proces występował ten sam pełnomocnik, któremu pełnomocnictwo udzielił jedyny członek zarządu ujawniony w KRS. Racjonalne jest więc stanowisko, że nie powinno być uznane za nieważne postępowanie sądowe, jeżeli kapitałowa spółka handlowa, będąca

stroną w postępowaniu jest przez cały czas jego trwania - aż do wydania prawomocnego wyroku reprezentowana przez zarząd wpisany do KRS,

a domniemanie prawdziwości wynikające z treści rejestru nie było podważane

(zob. wyrok SN z dnia 14.05.2009r., I CSK 406/08, Lex nr 510991 oraz postanowienie SN z dnia 23.03.2010r., II UZ 2/10, OSNP 2011/17-18/241). Odmienne interpretacje zdecydowanie byłyby podstawą do nadużyć prawnych, na co prawidłowo zwrócił uwagę powód. **Powyższe stanowisko umacnia pośrednio fakt, że nie była w powyższych okolicznościach kwestionowana prawidłowość reprezentacji pozwanej spółki (a także udzielenie pełnomocnictwa) przez (...) tj. Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o. oraz (...) Sp. z o. o.**, które to podmioty były stronami tego procesu (vide KRS pozwanego aktualny na 13.04.2010r. z wpisem w dziale I rubryka 7 wspólników k. 748 akt sprawy VI GC 46/10). Więc dla wspólników pozwanej Spółki fakt prawidłowej reprezentacji tej Spółki przez ujawniony w KRS zarząd nie budził żadnych wątpliwości. Powyższe jest wystarczające do oddalenia skargi z pokreśleniem, że rozstrzygające w tych okolicznościach faktycznych powinno być legitymowanie się przez członka zarządu pozwanej Spółki wpisem do KRS i płynącym stąd domniemanie prawdziwości wpisu.

Z ostrożności jednak wskazać należy, że merytoryczne zarzuty skargi także nie zasługują na uwzględnienie i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami oraz stanowiskiem Sądu Okręgowego wyrażonym w wyroku z dnia 13 sierpnia 2010r. sygn. akt VI GC 46/10. Znamienne jest niespójne stanowisko pozwanego, który z jednej strony zarzuca brak prawa do występowania w imieniu pozwanego Euro-S W. H. (1) w związku z wygaśnięciem z mocy prawa jego mandatu najpóźniej z dniem 9 marca 2005r., podczas, gdy skargą zmierza do zakwestionowania wyroku stwierdzającego m.in. nieważność umów podpisanych przez w/w, a zawartych po tej dacie (po wygaśnięciu mandatu), czyli aktem notarialnym z dnia 24.06.2005r. Rep.A (...) i aktem notarialnym z dnia 24.09.2006r. Rep.A (...).

Pozwany twierdząc, że ustalenie Sądu Okręgowego, iż przedmiotem umowy z dnia 15.02.2002r. nie było przedsiębiorstwo nie wskazuje na żaden inny majątek, który pozwalałby na przyjęcie, że przedmiot umowy nie dotyczy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kc. Natomiast stanowisko Sądu Okręgowego jest poparte materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w postaci dowodów z dokumentów i zeznań świadka J. S..

W świetle § 15 pkt 8 i 10 umowy z dnia 15.09.2000 r. powołania spółki z o.o. (...) (k. 17 akt sprawy VI GC 46/10) konieczne było podjęcie uchwały Zgromadzenia Wspólników w przedmiocie zbycia spornych lokali, a całokształt materiału dowodowego był wystarczający do przyjęcia, że takiej uchwały organ pozwanej Spółki nie podjął. Uznać więc należy, że pozwany przedstawia w skardze jedynie swoje stanowisko będące tylko polemiką z prawidłowymi ustaleniami i stanowiskiem Sądu Okręgowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd oddalił skargę (art. 399 i nast. kpc).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt. 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349). Na kwotę zasądzoną składają się koszty zastępstwa procesowego za I instancję (7.217 zł) oraz za postępowanie zażalenkowe (3.600 zł) i apelacyjne (5.400 zł).